Dosarul nr. 1-244/2025;
PIGD.NR. 1-25084562-51-1-13062025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

25 septembrie 2025 mun. Ungheni

Judecătoria Ungheni,
Instanța de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Triboi Petru
Grefier Mamaliga Ana
cu participarea:
Procurorului Pîcălău Alina, Steclari Ion
Apărătorului, în interesele părții vătămate, Rotari Alexandru
Apărătorului, în interesele inculpatului, Arabadji Adriana

a examinat în ședință de judecată publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Sîrbu Mihail Mihail, născut la *****, IDNP *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în *****, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba română, în această cauză nu a fost în stare de reținere sau de arest, anterior nejudecat, -

- în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 16 iunie 2025 - 25 septembrie 2025.
Procedura de citarea legală a fost respectată.

Acuzatorul de stat în persoana procurorului în cadrul Procuraturii Ungheni, Oficiul Principal, Steclari Ion, în dezbateri judiciare a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Sîrbu Mihail de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal și în coroborare cu art. 364[1] Cod de procedură penală și art. 80[1] Cod penal, a-i stabili lui Sîrbu Mihail pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 130 ore. A aplica în privința lui Sîrbu Mihail măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, care va înceta de drept la intrarea sentinței în vigoare. A încasa de la Sîrbu Mihail în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 805,80 lei. A admite integral acțiunea civilă înaintată de partea civilă Romașcu Victoria și a încasa din contul inculpatului în beneficiul acesteia suma de 15.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Apărătorul Rotari Alexandru, în interesele părții vătămate, a solicitat admiterea acțiunii civile și de a încasa prejudiciul moral cauzat. Cu referire la prejudiciul material, menționează că nu îl pot proba, deoarece nu au păstrat bonurile.

Apărătorul Arabadji Adriana, în interesele inculpatului, în dezbateri judiciare a indicat asupra faptului că, inculpatul a recunoscut vina. Sunt de acord cu solicitarea acuzatorului de stat, și anume aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Acțiunea civilă o consideră exagerată, inculpatul nu recunoaște asemenea acțiune civilă.

Verificând materialele la dosar, ascultând părţile la proces, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Sîrbu Mihail, la 13.04.2025, aproximativ la orele 20:00, în timp ce se afla la domiciliul său, amplasat în *****, împreună cu mătușa sa Romașcu Victoria, care potrivit art. 133[1] lit. b) Cod penal are calitatea de membru de familie, a inițiat un conflict, în rezultatul căruia s-au numit reciproc cu cuvinte necenzurate.

Ulterior, în continuarea acțiunilor infracționale, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale părții vătămate, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, în timp ce Romașcu Victoria se afla în stradă în apropierea domiciliului lui Sîrbu Mihail, ultimul a ajuns-o din urmă, aplicându-i mai multe lovituri cu pumnul în regiunea feței, iar când partea vătămată se afla la sol, i-a aplicat câteva lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i ultimei leziuni corporale, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202533D0099 din 13.05.2025, sub formă de *****, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță de către organul de urmărire penală, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Ținând cont de localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale constatate, producerea acestora în rezultatul căderii la sol de la propria înălțime-se exclude.

Prin acțiunile sale intenționate, Sîrbu Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal - *violența în familie*, după indicii *acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii*.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Sîrbu Mihail și-a recunoscut vinovăția și faptele indicate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea de probe noi. Regretă fapta comisă. În cazul în care instanța îl va recunoaște vinovat, solicită să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Faptele indicate în rechizitoriu și recunoscute de către inculpat se confirmă și prin probele administrate în faza de urmărire penală, și anume:

Declarațiile părții vătămate Romașcu Victoria, care comunicat că, locuiește în *****, împreună cu soțul Romașcu Gheorghe și fiica minoră Romașcu Victoria de 11 ani, mai are încă 5 copii maturi care sunt căsătoriți și locuiesc pe la casele lor. Referitor la caz a comunicat că, la 13.04.2025, fiind duminica de florii, a fost la cimitir împreună cu sora sa pe nume Sîrbu Maria unde a tămâiat, a mai făcut curat pe la morminte. Dar până a merge la cimitir împreună cu sora, au fost la ea acasă unde au mai consumat câteva pahare cu vin. Drept urmare în jurul orelor 20:00, s-a deplasat cu sora la ea acasă cu scopul să ia un caș de oi pe care l-a procurat de la ea, a ajuns lângă poarta gospodăriei ei, de acolo a ieșit fiul surorii, nepotul Sîrbu Mihail care a început să o certe pe sora sa, la care s-a implicat și i-a spus să se liniștească că n-a făcut femeia nimic rău, a fost cu ea la cimitir a mai servit câte un pahar cu vin. Acesta a început să o amenințe că să n-o caute că acuși mănâncă bătaie. Menționează că sora i-a a dus cașul i l-a dat fiicei sale care era și ea în drum lângă poartă. Copila s-a pornit spre casă, dar ea a rămas și s-a mai certat cu nepotul care o amenința cu răfuiala fizică, comunicându-i că nu-i frumos ce face după care l-a numit cu cuvinte necenzurate pe ultimul. Comunică că, a fost reciproc deoarece și el a numit-o cu cuvinte urâte. Mergând pe drum, la câțiva pași de la poarta lor, nepotul Mihail pe neprins de veste s-a năpustit asupra ei pe din spate unde a lovit-o puternic cu pumnul în partea stângă a feței, a lovit de mai multe ori, după care a dat-o jos la sol și a început să o lovească cu picioarele peste diferite părți ale corpului, a lovit-o în regiunea mâinilor, în regiunea toracică, în abdomen,

câteva minute în șir a lovit-o în continuu. La acel moment sora era în apropiere, dar se temea să intervină. Totodată, s-a apropiat o vecină pe care o cunoaște cu numele Irina, care a văzut și ea răfuiala, dar și nașul său pe nume Nicolai Bîrzoi care locuiește în apropiere de sora sa. Acesta l-a sunat pe soțul ei și l-a chemat să vină să o scoată din mâinile nepotului, deoarece și nașul fiind în vârstă se temea să se implice. Atunci, nepotul Mihail s-a liniștit și a fugit în ogradă. Menționează că, ei locuiesc pe aceeași stradă cu sora sa la o distanță de câteva gospodării și la serviciul 112 a apelat soțul care imediat s-a apropiat de ea și a ajutat-o să se ridice de la sol. Menționează că, era cu fața însângerată dar și pe haine avea urme de sânge, menționează că o durea tare capul, amețea. A comunicat că, a venit poliția și ambulanța și i-au acordat primul ajutor (f.d. 24-25);

Declarațiile martorului Sîrbu Maria, care a comunicat că, la 13.04.2025, de cu zi a fost la cimitir cu sora sa Romașcu Victoria. Până la cimitir a trecut pe la ultima la domiciliu și împreună au servit câte un pahar cu vin de sufletul răposaților fiind și zi de sărbătoare. Ulterior, au plecat acasă și deja fiind în jurul orelor 20:00, la ea la poartă a venit sora Romașcu Victoria să-și ia un caș pe care-l procurase anterior. Menționează faptul că, ultima era în stare de ebrietate alcoolică și discutând cu aceasta, fiul său Sîrbu Mihail a strigat să vină să-l ajute să dea oile la strungă și sora a început să țipe la el că este profesoară și n-ar fi cazul să dea oile la strungă. În continuare n-a văzut ce s-a întâmplat deoarece a intrat în casă după caș, când a ieșit a dat cașul surorii, aceasta l-a transmis fiicei care s-a deplasat spre casă. Și-a mai căutat de treburi și tot îi spunea surorii să se liniștească, să finiseze conflictul cu fiul ei, însă aceasta a început să-l numească cu cuvinte necenzurate. Ultima se îndrepta spre domiciliul ei care se află în apropiere de domiciliul lor din sat și tot spunea vorbe urâte. Drept urmare, probabil că fiul s-a enervat și a ajuns-o din urmă. Deoarece s-a luat cu lucru, n-a observat cum acesta a ieșit din ogradă. Când a ieșit în drum deja a observat că fiul o lovea cu mâinile și picioarele pe sora sa Romașcu Victoria. Ultima era deja la sol, nu cunoaște dacă a căzut singură sau a împins-o fiul, dar atunci a strigat să se liniștească și acesta a intrat în ogradă. Menționează că, n-a observat dacă mai era cineva în drum sau nu, deoarece era și ea șocată. Atunci a observat că s-a apropiat soțul Victoriei și a ajutat-o să se ridice și deja a venit ambulanța. Nu poate să nege faptul că fiul său nu este vinovat de faptul că a lovit-o pe sora sa, dar și ultima este de fire agresivă când consumă băuturi alcoolice. Ultima l-a provocat pe fiu la conflict, l-a insultat, acesta fiind și el obosit de lucru probabil că a izbucnit, deoarece nu este pentru prima oară când sora în stare de ebrietate îl numește cu cuvinte necenzurate pe fiul ei (f.d. 26-27);

Declarațiile martorului Bîrzoi Nicolae, care a comunicat că este nașul de cununie al Victoriei Romașcu. Locuiește tot în s. Todirești, în același sat cu fina Victoria, doar că pe străzi diferite. La 13.04.2025, fiind prin ograda gospodăriei sale, fiind spre seară, nu știe ce oră, a auzit cum fina Victoria se certa cu nepotul său Sîrbu Mihail, se insultau reciproc cu cuvinte necenzurate și că Victoria îl provoca prin cuvinte pe nepot. Ultima posibil era în stare de ebrietate alcoolică, deoarece aceasta când este în consum de alcool inițiază conflicte cu toți cei din jur. În continuare nu cunoaște ce s-a întâmplat. Chiar dacă locuiește vizavi de domiciliul surorii finei Victoria, unde locuiește și Sîrbu Mihail, n-a observat deoarece în acel timp își căuta de treburi prin gospodărie. A ieșit de după poartă când a auzit cum fina Victoria se văita. Atunci a observat cum ultima era la sol, iar lângă dânsa se afla sora ei și nepotul Mihail care era agitat și atunci a întrebat ce s-a întâmplat și ultimul i-a comunicat că nimic și deja fina i-a spus că Mihail a bătut-o. Tot atunci, l-a sunat pe soțul Victoriei ca să vină s-o ajute pe fina Victoria să se ridice de la sol. Finul imediat a venit și drept urmare acesta a chemat și salvarea. Menționează că, între timp Sîrbu Mihail nu mai era prin apropiere, acesta probabil că a fugit acasă. Pe fața Victoriei se observau urme de sânge și vizibil aceasta era în stare de ebrietate (f.d. 28-29);

Declarațiile martorului Vacaraș Irina, care a comunicat că, la 13.04.2025, în jurul orelor 20:00, fiind în ograda gospodăriei sale împreună cu copii, la un moment a observat la poarta gospodăriei vecinilor săi, adică familia Sîrbu, cu care locuiește și fiul matur pe nume Sîrbu Mihail, cum la poarta acestora se afla Romașcu Victoria, care este și mătușa lui Sîrbu Mihail, ultima vizibil se afla în stare de ebrietate și se certa cu nepotul Sîrbu Mihail. În incinta gospodăriei sale auzea doar cuvinte necenzurate adresate reciproc de către cei doi, n-a observat dacă în apropiere de cei doi se mai aflau careva terțe persoane. La un moment dat, a observat cum Romassçu Victoria deplasându-se pe drum spre casă, tot îl insulta din mers pe nepot. Totodată, s-a auzit poarta familiei Sîrbu, dar ce s-a întâmplat în continuare n-a văzut deoarece își căuta de treburile gospodărești. Accentuează că, din gospodăria sa spre stradă se aude bine, dar vizibilitatea este mică. Menționează că, a auzit o căzătură sau o lovitură ce venea din drum și atunci imediat a ieșit în drum și a observat-o pe Romașcu Victoria la sol, era murdară de sânge puțin pe față. Nepotul Mihail care era înfuriat, era lângă ea. Acolo era și Sîrbu Maria, mama lui Mihail. Din câte a înțeles Sîrbu Mihail a lovit-o pe Romașcu Victoria și a îmbrâncit-o la sol. A observat cum Bîrzoi Nicolae, nașul de cununie a1 Victoriei, l-a sunat pe soțul ei. În continuare, a venit ambulanța și poliția. Era cert faptul că Sîrbu Mihail a agresat-o fizic pe Romașcu Victoria. Anterior cei doi au mai avut conflicte între ei (f.d. 30-31);

Raportul de expertiză judiciară nr. 202533D0099 din 13.05.2025, potrivit căruia la examinarea medico-legală în baza documentelor medicale prezentate pe numele Romașcu Victoria, anul nașterii 1974, s-au constatat: *****, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță de către organul de urmărire penală, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. 3. Ținând cont de localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale constatate, producerea acestora în rezultatul căderii la sol de la propria înălțime-se exclude (f.d. 54-56);

Procesul-verbal de examinare a actelor, potrivit căruia au fost supuse examinării 3 file din hârtie de culoare albă, pe care sunt imprimate următoarele copii: „Fișa de referire nr. 183”; „Ordin de restricție de urgență nr. 2025360050”; „Procesul-verbal de înmânare a actului din 13.04.2025”. Urmare a examinării, s-a constatat că potrivit copiei „Fișa de referire nr. 183”, în calitate de victimă a fost identificată Romașcu Victoria, cu referire la violența în familie, unde ca agresor a fost identificat Sîrbu Mihail. S-a stabilit că ultimii locuiesc separat, sunt rude. Examinând a doua copie „Ordin de restricție de urgență nr. 2025360050” din 13.04.2025, s-a stabilit că la 13.04.2025, orele 20:00, Sîrbu Mihail în timp ce se afla la domiciliu, a agresat-o fizic pe Romașcu Victoria, aplicându-i mai multe lovituri cu pumnul și piciorul în regiunea capului. Totodată, a numit-o cu cuvinte necenzurate, riscul fiind moderat. S-a dispus ca Sîrbu Mihail pe un termen de 10 zile să nu se apropie de Romașcu Victoria. Examinând ce-a de-a treia filă „Procesul-verbal de înmânare a actului din 13.04.2025”, s-a stabilit că actul în cauză a fost înmânat agresorului contra semnătură, adică lui Sîrbu Mihail (f.d. 64).

Aprecierea instanței:

Ascultând părțile, audiind inculpatul, analizând probatoriul administrat la urmărirea penală, cercetând materialele cauzei penale din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată consideră că, vinovăția inculpatului în ședința de judecată s-a confirmat integral și urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal - *violența în familie*, adică *acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii*.

Din probele administrate la faza de urmărire penală și recunoscute de către inculpat în ședința de judecată, reiese cu certitudine că Sîrbu Mihail, la 13.04.2025, aproximativ la orele 20:00, în timp ce se afla la domiciliul său, amplasat în *****, împreună cu mătușa sa Romașcu Victoria, care potrivit art. 133[1] lit. b) Cod penal are calitatea de membru de familie, a inițiat un conflict, în rezultatul căruia i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnul în regiunea feței, iar când partea vătămată se afla la sol, i-a aplicat câteva lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i ultimei leziuni corporale, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 202533D0099 din 13.05.2025, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța consideră că vinovăția inculpatului Sîrbu Mihail a fost dovedită prin toate probele administrate în faza de urmărire penală și urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, cu aplicarea pedepsei.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

La individualizarea pedepsei instanța va ține cont de gravitatea infracțiunii reflectată în caracterul acțiunilor și urmările prejudiciabile, de faptul că la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 41); anterior nu a fost cercetat penal (f.d. 43); la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află (f.d. 45, 47); potrivit cazierului contravențional, în perioada 2023-2024, a fost cercetat contravențional pentru săvârșirea a 7 contravenții, acestea fiind din categoria celor ce atentează la drepturile constituționale ale persoanei fizice (inclusiv vătămarea integrității corporale), dar și din categoria celor ce atentează la ordinea publică şi la securitatea publică (f.d. 42).

Conform art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța reține drept circumstanță ce atenuează răspunderea penală a lui Sîrbu Mihail - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, or inculpatul anterior nu a săvârşit infracţiuni, iar infracţiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, în lumina art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracţiune mai puțin gravă.

În conformitate cu art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, instanţa reţine în calitate de circumstanţă atenuantă în privinţa inculpatului - căința sinceră.

Circumstanțe ce ar agrava răspunderea penală a lui Sîrbu Mihail, conform art. 77 Cod penal, instanța nu a reținut.

Cu referire la aplicarea pedepsei, instanţa va stabili categoria ei în funcţie de scopul urmărit de a asigura reeducarea inculpatului, de a preveni pe viitor săvârşirea de noi infracţiuni, precum şi restabilirea echităţii sociale.

Se notează că fapta prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Conform art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Reieșind din faptul că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, cauza fiind examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, și anume se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă:

- sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 112,5 la 135 ore sau
- sub formă de închisoare de la 3 luni până la 3 ani, deoarece conform art. 70 alin. (2) Cod penal, limita minimă de aplicare a pedepsei cu închisoare este de la 3 luni.

Cu referire la categoria pedepsei ce urmează a fi aplicată, instanţa relevă că, în conformitate cu prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Respectiv, având în vedere persoana inculpatului, faptul că este caracterizat pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, anterior nu a fost cercetat sau condamnat penal, dar și faptul că a avut o atitudine corespunzătoare față de procedurile penale în care este vizat și a manifestat un regret profund față de fapta săvârșită, instanța concluzionează că aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, va putea corija inculpatul și influența asupra comportamentului acestuia de mai departe.

În acest context, instanța relevă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. O pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Tot aici, instanța relevă că, în conformitate cu art. 4 Cod penal, întreaga reglementare juridică are menirea să apere, în mod prioritar, persoana ca valoare supremă a societăţii, drepturile şi libertăţile acesteia. Legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului.

În această ordine de idei, având în vedere circumstanțele cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, de limitele pedepsei în cazul judecării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, precum și de circumstanțele atenuante reținute, instanța consideră rațional a-i aplica inculpatului Sîrbu Mihail o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsă care în viziunea instanței este echitabilă.

În același timp, instanța va informa inculpatul Sîrbu Mihail că, potrivit prevederilor 67 alin. (2) Cod penal, munca neremunerată în folosul comunității se execută de la 2 până la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau studii, la solicitarea acestuia, până la 8 ore pe zi.

Subsecvent, conform art. 67 alin. (2^2) Cod penal, persoanele condamnate la muncă neremunerată în folosul comunității vor semna în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești la organul de probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliul, sau după caz, la comandantul unității militare.

De asemenea, în baza art. 67 alin. (3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Instanța relevă că, partea vătămată Romașcu Victoria a înaintat acțiune civilă în cadrul procesului penal, prin care solicită încasarea din contul inculpatului Sîrbu Mihail a prejudiciului moral în mărime de 15.000 lei, menționând că a suferit o traumă psihologică și a fost nevoită să parcurgă și un tratament medicamentos prin vizitarea medicului și procurarea diferitor medicamente. Explică că, bonurile de plată pentru procurarea medicamentelor nu s-au păstrat, deoarece aceste cheltuieli au fost suportate de către copiii săi, însă le apreciază ca esențiale în comparație cu veniturile pe care le are, suma fiind în mărime de 3.000 lei, iar prejudiciul moral care ar putea compensa suferințele psihice aduse de către învinuit prin acțiunile sale le apreciază în mărime de 15.000 lei (f.d. 103-104).

În drept, fundamentează cererea de chemare în judecată privind recuperarea prejudiciului moral în temeiul art. 60 alin. (1) 219-221 Cod de procedură penală, art. 1988, 2036, 2037 Cod civil.

Verificând legalitatea şi temeinicia acţiunii civile înaintată în cadrul ședinței de judecată, instanţa ajunge la concluzia de a admite parțial acțiunea civilă.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod de procedură penală, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil.

Conform prevederilor art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Potrivit art. 220 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept. Termenul de prescripţie prevăzut de legislaţia civilă nu se aplică acţiunilor civile soluţionate în procesul penal.

În conformitate cu art. 225 Cod de procedură penală, judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrîngere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Relevantă este hotărârea CtEDO în cauza Tonchev vs. Bulgaria din 19 noiembrie 2009, prin care s-a constatat că prin nesoluționarea acțiunii civile, a fost încălcat art. 6 din Convenție, or, Curtea a considerat că „în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute în art. 6”.

În conformitate cu prevederile art. 1998 alin. (1) Cod civil, rezultă că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Conform art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.

Potrivit art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată,

luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de personalitatea părții vătămate, de circumstanțele cazului concret.

Se atestă că, partea vătămată Romașcu Victoria fără îndoială a avut de suferit moral în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului. Astfel, echivalentul sumei de 3.000 lei, constituie o recompensă echitabilă și rezonabilă pentru recuperarea prejudiciului moral cauzat.

Relevantă în acest sens este practica CEDO, care a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, în sensul că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie prezumate. Instanţele urmează să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existenţă a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu, soluţia fiind determinată de caracterul subiectiv intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă.

În partea ce ține de cuantumul despăgubirii, instanța împărtășește criteriul general evocat de instanţa europeană, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporţional cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 13), 397 pct. 3) în coroborare cu art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Conform prevederilor art. 157 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Instanța reține că prin ordonanța organului de urmărire penală din 29.04.2025, au fost recunoscute ca mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală copia fișei de referire nr. 183, copia ordinului de restricție de urgență nr. 2025360050 și copia procesului-verbal de înmânare a actului din 13.04.2025 (f.d. 65).

În asemenea circumstanțe, instanța consideră că toate mijloacele materiale de probă enunțate *supra*, recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală, urmează a fi păstrate la materialele dosarului atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) în coroborare art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporții trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În acest aspect, instanța de judecată notează că acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 805,80 lei suportate la urmărirea penală.

Reieșind din materialele cauzei, rezultă că la urmărirea penală au fost suportate cheltuieli pentru efectuarea constatării medico-legale în privința Victoriei Romașcu și întocmirea raportului de constatare nr. 202533P0102 din 14.04.2025 - 448 lei (f.d. 49-50) și pentru efectuarea expertizei judiciare medico-legale în privința Victoriei Romașcu și întocmirea raportului de expertiză judiciară nr. 202533D0099 din 13.05.2025 - 320 lei (f.d. 54-56), în total suma de 768 lei.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Conform art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei, pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage, în mod inevitabil, desfășurarea urmăririi penale şi a judecării cauzei și, pe cale de consecință, această obligație de a suporta cheltuielile judiciare îi revine anume acestuia.

Având în vedere că, la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală, cheltuielile pentru efectuarea constatării medico-legale și expertizei judiciare medico-legale au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, acesta urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat la urmărirea penală în cuantum total de 768 lei, iar diferența de 37,80 lei solicitată de către acuzator nu își găsește justificarea, întrucât la materialele cauzei nu se regăsește nici un act confirmativ în acest sens.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 15) în coroborare cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Instanța relevă că, art. 175 Cod de procedură penală, reglementează noţiunea şi categoriile de măsuri preventive, și anume prevede că, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securităţii şi ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Totodată, art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede temeiurile pentru aplicarea măsurilor preventive. Măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.

În acest context, instanța relevă că, măsurile preventive sunt instituții de drept, care presupun aplicarea anumitor constrângeri determinate de circumstanțele cauzei penale.

Principala distincție între măsurile preventive și alte măsuri procesuale ține de subiectul față de care pot fi aplicate. Măsurile preventive pot fi aplicate doar față de persoana acuzată (bănuit, învinuit, inculpat). Acestea pot fi aplicate doar în condițiile prezenței temeiurilor expres prevăzute în reglementările procesual-penale. Măsurile preventive au un caracter opțional, nu sunt obligatorii, fiind aplicate în funcție de caracterul cauzei penale, comportamentul sau eventualul comportament al persoanei acuzate și circumstanțe. Nefiind obligatorii pentru procesul penal, măsurile preventive poartă caracter adiacent procesului penal. De asemenea, acestea au și caracter provizoriu, putând a fi luată doar pe durata procesului penal și putând a fi înlocuite, revocate sau pot înceta de drept.

Având în vedere că în privința inculpatului urmează a fi pronunțată sentință de condamnare, în scopul executării acesteia, instanța constată necesitatea aplicării în privința dânsului a măsurii preventive - obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

În temeiul celor stabilite, în conformitate cu prevederile art. 67, 80^1, 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal și art. 341, 364^1, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat și se condamnă **Sîrbu Mihail Ion**, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, pe art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de 120 (una sută douăzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se explică lui **Sîrbu Mihail Ion**, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, că în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de Romașcu Victoria privind recuperarea prejudiciului moral cauzat de Sîrbu Mihail Ion.

Se încasează din contul lui **Sîrbu Mihail Ion**, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, în beneficiul Victoriei Romașcu, născută la 14 februarie 1974, domiciliată în *****, suma de 3.000 (trei mii) lei cu titlul de compensație pentru prejudiciul moral cauzat.

În rest, acțiunea civilă înaintată de Romașcu Victoria privind recuperarea prejudiciului moral cauzat de Sîrbu Mihail Ion, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează din contul lui **Sîrbu Mihail Ion**, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, în beneficiul statului suma de 768 (șapte sute șaizeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la urmărirea penală.

Mijloacele materiale de probă: copia fișei de referire nr. 183, copia ordinului de restricție de urgență nr. 2025360050 și copia procesului-verbal de înmânare a actului din 13.04.2025 - de păstrat la materialele dosarului atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

Se aplică faţă de **Sîrbu Mihail Ion**, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, măsura preventivă - obligația de a nu părăsi țara, până la devenirea definitivă și irevocabilă a sentinței.

Sentinţa cu drept de atac în ordine de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Președintele şedinţei,
judecător ***Triboi Petru***